

OSLO TINGRETT

DOM

Avsagt: 28.02.2025 i Oslo tingrett,

Saksnr.: 24-126409TVI-TOSL/05

Dommer: Tingrettsdommer Ingebjørg Tønnessen

Saken gjelder: Varemerkeinnngrep, ugyldig varemerkeregistrering og brudd på markedsføringsloven

Elon Group Ab

Advokat Henrik Felix Reimers

mot

Evelon AS
Evelon Holding AS

Advokat Harald Christian Bjelke
Advokat Harald Christian Bjelke

DOM

Saken gjelder gyldigheten av det registrerte varemerket EVELON og spørsmålet om bruken av dette ordet/merket utgjør et brudd på Elons varemerkerettigheter.

Sakens bakgrunn

Saksøker Elon Group AB (heretter Elon) driver en av Nordens største elektronikkjeder. Kjeden selger produkter og tjenester både i butikker og via internett. Fram til 2019 ble Elon markedsført under navnet Euronics i Norge. Her i landet er Elons største konkurrenter Elkjøp og Power. Disse to kjedene dominerer det norske markedet for elektronikk.

Elon har registrert flere varemerker i Norge. Kjeden har enerett til bruken av ordet ELON (ordmerke) og har i tillegg flere kombinerte merker. De registrerte figurmerkene ser slik ut:

For vurderingen av vår sak er det særlig ordmerket ELON (varemerkeregistrering nr. 305940) som står sentralt. Varemerket har prioritet fra august 2018. Det er registrert i følgende vare- og tjenesteklasser: 06, 07, 08, 09, 11, 14, 16, 17, 19, 20, 21, 35, 36, 37, 39, 42.

Saksøkte, Evelon Holding AS og Evelon AS (heretter Evelon), er en Tønsberg-basert bedrift som selger IT-tjenester og produkter via internett. Størstedelen av Evelons omsetning stammer fra salg av tjenester. Tjenestene er normalt knyttet til etablering og brukersupport ved drift av IT-systemer i mindre bedrifter. Omtrent 15 % av Evelons omsetning er knyttet til salg av produkter. Produktene blir dels solgt direkte fra selskapets IT-rådgivere og dels gjennom Evelons internettside, hvor registrerte brukere kan bestille produkter.

I juni 2022 søkte Evelon om varemerkerett til det kombinerte merket EVELON. Merket ser slik ut:

Patentstyret besluttet å registrere merket og tildelte det registreringsnummer 322 608.

(Merket er registrert to ganger, med ulike registreringsnummer. Det er ingen forskjell på de to registreringene, og retten vil i det følgende derfor bare omtale det som ett merke).
Merket ble registrert i med følgende liste over varer og tjenester:

Klasse 9: IT- utstyr og audiovisuelt utstyr.

Klasse 37: Installasjon, vedlikehold og reparasjon av datanettverk og IT-utstyr.

Klasse 42: Nettskytjenester; IT prosjektledelse; IT-tjenester; [...]

Elon leverte innsigelse mot registreringen. Registreringen ble opprettholdt av Patentstyret ved avgjørelse av 16. desember 2022. Elon klagde deretter Patentstyrets avgjørelse inn for Klagenemnda for industrielle rettigheter (KFIR), som forkastet klagen ved avgjørelse av 14. februar 2024.

KFIR la til grunn at Evelons varemerke var registrert for varer og tjenester som var identiske eller likeartede med de varer og tjenester som Elons ordmerke var registrert for. Til tross for denne likheten, mente KFIR at det ikke foreslå noen fare at varemerkene skulle forveksles. KFIR begrunnet dette på følgende måte (avsnitt 26 – 34):

Ved vurderingen av kjennetegnslikhet, må det foretas en helhetsvurdering hvor blant annet graden av visuell, fonetisk, og konseptuell likhet vektlegges. I denne vurderingen vil særpregede og dominerende elementer ha større betydning for merkenes helhetsinntrykk enn svake og lite framtreddende elementer, jf. blant annet EU-domstolens avgjørelser i C-251/95 Sabèl/Puma avsnitt 23 og C-342/97 Lloyd v. Klijen avsnitt 25-27 og C-334/05 P Shaker avsnitt 35.

Ved forvekselbarhetsvurderingen tar Klagenemnda utgangspunkt i den av klagers registreringer som anses å ligge nærmest det omstridte merket EVELON. Registrering nr. 305940, ELON, er et ordmerke, som har vern i ulike visuelle utforminger og fonter, inkludert små bokstaver og en skrifttype som kan likne på grafikken i EVELON. Verneomfanget til et ordmerke gjelder ordet i seg selv og er ikke bundet til en bestemt grafisk gjengivelse av teksten, jf. EU-rettens avgjørelser T-498/20 WOOD STEP LAMINATE FLOORING v STEP avsnitt 68. Registreringen omfatter identiske varer og tjenester som det omstridte merket EVELON har vern for. Klagenemnda tar derfor utgangspunkt i denne registreringen.

Klagenemnda legger til grunn at en stor del av omsetningskretsen vil oppfatte ELON som et guttenavn. Teknologigründeren og forretningsmannen Elon Musk har antakeligvis bidratt til at mange gjenkjenner ELON som et navn. På grunn av innledningen «EL», og det faktum at varene og tjenestene i stor grad knytter seg til elektronikk, kan deler av omsetningskretsen oppfatte ELON som et fantasiord som spiller på noe «elektrisk». Uansett hvilken oppfatning som legges til grunn, har ELON normal grad av særpreg.

Det kombinerte merket EVELON kan muligens gi vage assosiasjoner til et fornavn eller slektsnavn, men vil etter Klagenemndas syn først og fremst bli oppfattet som et fantasiord. Både ELON og EVELON kan etter dette oppfattes som fantasiord, slik at det ikke er mulig å foreta en konseptuell sammenligning. For det tilfellet at ELON

framstår som et guttenavn, med mulig assosiasjon til Elon Musk, er merkene konseptuelt ulike.

Videre anser Klagenemnda at EVELON vil oppfattes som et helhetlig ord som det ikke er naturlig å dele opp. Merkedelen ELON vil derfor ikke skilles ut som et eget element i ordet EVELON.

Både visuelt og fonetisk skaper ordenes lengde en klar ulikhet mellom merkene. ELON har fire bokstaver og består av to stavelser, mens EVELON har seks bokstaver og tre stavelser. Fornavnet ELON vil med normal engelsk uttale ha i-lyd først – «i-lon» – men en del av den norske omsetningskretsen vil også uttale forbokstaven med e-lyd. Første bokstav i merket EVELON uttales med e-lyd. Selv om begge merkene har «E» som første bokstav, bidrar ordenes lengde og rytme til at helhetsinntrykket likevel blir forskjellig. Først etter en detaljert analyse vil man legge merke til at EVELON opptar ELON i seg.

[...]

Etter en helhetsvurdering har Klagenemnda kommet til at det ikke er risiko for forveksling mellom klagers ordmerke ELON og det yngre kombinerte merket EVELON, til tross for at det dreier seg om identiske varer og tjenester. Det tas særlig hensyn til at merkene har ulik lengde og oppfattes som to forskjellige helhetlige ord. Merkene har ingen konseptuelle likheter. Selv for den delen av omsetningskretsen som oppfatter ELON og EVELON som rene fantasiord, slik at konseptuell sammenlikning ikke gir mening, vil merkene framstå som tilstrekkelig ulike på grunn av de fonetiske og visuelle forskjellene. Gjennomsnittsforbrukeren vil derfor ikke komme til å ta feil av merkene eller tro at det er en kommersiell forbindelse mellom innehaverne, jf. varemerkeloven § 16 bokstav a, jf. § 4 første ledd.

Elon brakte saken inn for Oslo tingrett ved stevning av 20. august 2024. Opprinnelig anførte Elon at Evelon hadde opptrådt i strid med både varemerkeloven og markedsføringsloven. Ved oppstart av hovedforhandlingen ble imidlertid søksmålet begrenset til å gjelde brudd på varemerkeloven.

Hovedforhandling ble gjennomført 13. og 14. februar 2025. Det vises til rettsboka for nærmere detaljer om bevisførselen og gjennomføringen av hovedforhandlingen.

Saksøker – Elon – har i hovedtrekk argumentert slik:

Evelons bruk av varemerket EVELON representerer et inngrep i Elons varemerkerettigheter etter varemerkeloven § 4 første ledd, bokstav b. Det foreligger risiko for at de to merkene kan forveksles, eller i det minste for at gjennomsnittsforbrukeren kan tenke at det er en forbindelse mellom dem. Merket EVELON tar opp i seg hele merket ELON, og to tredjedeler av ordet EVELON er helt identisk med ELON. Dette innebærer at merkene både er visuelt og fonetisk like. Den visuelle og fonetiske likheten forsterkes videre av at begge merkene begynner på «e» og slutter på «lon».

Når retten skal vurdere forvekslingsfaren, må den ta i betraktning at ELONs særpreg har blitt styrket gjennom omfattende bruk og markedsføring. ELON har blant annet vært tydelig eksponert i Norge gjennom markedsføring i ikke-digitale og digitale medier, og gjennom sponsingen av det norske langrennslandslaget.

Dersom retten ikke er enig i at det foreligger forvekslingsfare etter varemerkeloven § 4 første ledd, anføres det subsidiært at særpreget til ELON er styrket i så stor grad at varemerket må anses «velkjent her i riket». Dette innebærer at merket har vern etter § 4 andre ledd. Evelons bruk av merket EVELON medfører en urimelig utnyttelse av eller skade på ELONs særpreg og/eller anseelse.

Evelons inngrep i Elons varemerker innebærer at Elon har krav på forbud mot videre inngrep og krav på overføring av domenet evelon.no. Elon har også krav på erstatning etter varemerkeloven § 58. I denne saken vil en lisensavgift etter bokstav a) være det gunstigste alternativet. Dersom man legger til grunn Evelons opplysninger om at 15 % av totalomsetningen stammer fra salg av produkter og at 40 % av disse produktene selges gjennom nettbutikken, tilsier dette at den årlige omsetningen via nettbutikken ligger på rundt 10 millioner kroner. En lisens på 2,5 % av denne omsetningen vil utgjøre 250 000 kroner.

Elon krever også at Evelons varemerkeregistrering kjennes ugyldig. Retten bør ikke vise tilbakeholdenhet i overprøvingen av KFIRs vedtak. KFIR har korrekt lagt til grunn at EVELON er registrert for identiske og likeartede varer og tjenester som ELON. Nemndas konklusjon om at det ikke foreligger forvekslingsfare er derimot feil. Det vises her til de samme argumentene som er framsatt i tilknytning til vurderingen av inngrep.

Elon har lagt ned slik påstand:

1. Evelon Holding AS og Evelon AS forbys å bruke kjennetegnet Evelon.
2. Evelon AS pålegges å overføre domenet evelon.no til Elon Group AB.
3. Norsk varemerkeregistrering nummer 322608 EVELON kjennes ugyldig.
4. Norsk varemerkeregistrering nummer 332021 EVELON kjennes ugyldig.
5. Evelon Holding AS og Evelon AS betaler Elon Group AB vederlag og/eller erstatning fastsatt etter rettens skjønn.
6. Evelon Holding AS og Evelon AS dømmes til å betale Elon Group AB sine saksomkostninger.

Saksøkte – Evelon – har i hovedtrekk argumentert slik:

Bruken av merket EVELON utgjør ikke noe inngrep i Elons varemerkerettigheter. Det foreligger ingen fare for forveksling etter varemerkeloven § 4 første ledd. Vurderingen av forvekslingsfare skal være konkret og helhetlig. Ved den konkrete vurderingen må retten se hen til at Evelon opererer i et helt annet marked enn Elon. Evelon tilbyr helhetlige IT-løsninger (med hovedvekt på rådgivning) til bedrifter. Elon selger elektronikk til privatpersoner i fysiske butikker og på internett. De få brukerne som logger seg inn på Evelons nettbutikk for å kjøpe produkter i tilknytning til de IT-tjenestene de allerede mottar, gjør ikke dette fordi de tenker at EVELON har noen som helst tilknytning til ELON.

Det foreligger lav grad av kjennetegnslighet mellom EVELON og ELON. Patentmyndighetenes vurdering av dette spørsmålet er riktig. Merkene er forskjellige både konseptuelt, visuelt og fonetisk. ELON har ikke opparbeidet et så sterkt særpreg at disse forskjellene viskes ut.

Det bestrides at ELON kan anses som noe velkjent varemerke etter varemerkeloven § 4 andre ledd. Selv om retten skulle mene at det er velkjent, er det uansett ikke risiko for assosiasjon, og bruken av merket EVELON innebærer heller ikke noen urimelig utnyttelse av eller skade på ELONs særpreg og anseelse.

I og med at Evelon ikke har krenket Elons varemerkerettigheter, kan kravene om forbudsdom, domeneoverføring og erstatning ikke tas til følge.

Registreringen av varemerket EVELON er ikke ugyldig. Evelon kan langt på vei slutte seg til vurderingene som er gjort av Patentstyret og KFIR.

Evelon har lagt ned slik påstand:

1. Evelon Holding AS frifinnes.
2. Evelon AS frifinnes.
3. Evelon Holding AS og Evelon AS tilkjennes sakskostander.

Rettens vurdering

Innledning

Retten har kommet til at søksmålet ikke kan føre fram. Det foreligger ikke risiko for at merkene EVELON og ELON skal forveksles etter varemerkeloven § 4 første ledd, bokstav

b). Retten mener videre at merket ELON ikke har vern som et velkjent merke etter varemerkeloven § 4 andre ledd. Den faktiske bruken av merket EVELON innebærer derfor ikke noe inngrep i Elons enerett etter varemerkeloven § 4. Retten kan heller ikke se at registreringen av merket åpner for slike inngrep. Evelon skal som et resultat av dette frifinnes og tilkjennes sakskostnader.

Saken reiser dels spørsmål om Evelons faktiske bruk av merket EVELON krenker Elons enerett etter varemerkeloven § 4 (inngrepsvurderingen) og dels spørsmål om patentmyndighetenes registrering av merket er ugyldig fordi den åpner for en bruk som krenker den samme eneretten (gyldighetsvurderingen). De to vurderingene er langt på vei sammenfallende, men det er noen forskjeller. I inngrepsvurderingen skal retten vurdere om Evelons faktiske bruk av merket EVELON innebærer en fare for forveksling med den bruken som Elon har registrert enerett til. Ved en slik vurdering vil det være relevant å legge vekt på hvordan Evelon har brukt merket, hva selskapet faktisk omsetter, hvem som er kundegruppen m.v. Ved gyldighetsvurderingen skal retten på den annen side sammenligne hvilken bruk av merkene som registreringen åpner for. Så lenge en varemerkeregistrering åpner for bruk av et merke innenfor en gitt vare- eller tjenesteklasse, har det ingen betydning for gyldighetsspørsmålet om (og hvordan) merke innehaveren faktisk omsetter varer eller tjenester innenfor den aktuelle klassen.

Inngreps- og gyldighetsvurderingen skiller seg også med hensyn til hvilket tidspunkt som skal legges til grunn. Ved gyldighetsvurderingen vil det være merkenes status på registreringstidspunktet som er avgjørende. Ved inngrepsvurderingen vil det avgjørende være status per i dag. Denne forskjellen vil blant annet kunne ha betydning dersom ELON har styrket sitt særpreg i tiden etter at EVELON ble registrert i juni 2022.

I vår mener retten at de nevnte forskjellene mellom inngreps- og gyldighetsvurderingen ikke vil ha utslagsgivende betydning. Uavhengig av hvilke utgangspunkter som oppstilles, mener retten at bruken av merket EVELON ikke krenker Elons varemerkerettigheter. I og med at forskjellene ikke har betydning, vil retten i den videre drøftelsen ta utgangspunkt i de alternativene som anses gunstigst for Elon. Ved vurderingen av forvekslingsfare vil retten ta utgangspunkt i hvilken bruk som registreringen av merket EVELON åpner for. Ved vurderingen av ELONs særpreg vil retten ta utgangspunkt i det særpreget ELON har innarbeidet per i dag.

Vurderingen av forvekslingsfare etter varemerkeloven § 4 første ledd, bokstav b

I norsk rettspraksis er det særlig Høyesteretts dom i saken om varemerket SØTT+SALT (HR-2008-1686-A) som er sentral for vurderingen av forvekslingsfare. I avsnitt 40 - 43 utlegger Høyesterett de rettslige utgangspunktene for vurderingen slik:

Når det så gjelder selve forvekslingsspørsmålet, inneholder dette flere elementer. Som utgangspunkt skal det her skje en skjønnsmessig helhetsvurdering med grunnlag i de konkrete forhold. De sentrale momentene vil være graden av likhet i vareslag og i kjennetegn. Det må imidlertid understrekes at det vil være et innbyrdes avhengighetsforhold mellom momentene. Dette er uttrykt på følgende måte av EF-domstolen i sak C-342/97 Lloyd, premiss 19:

«Denne helhetsvurdering innebærer en vis indbyrdes afhængighed mellem de faktorer, der kommer i betragtning, og især ligheden mellem varemærkerne og ligheden mellem de varer eller tjenesteydelser, der er omfattet af varemærkerne. En svag grad af lighed mellem de af varemærkerne omfattede varer eller tjenesteydelser kan således opvejes af en høj grad af lighed mellem varemærkerne og omvendt.»

Det har etter norsk rett vært vanlig å si at forvekselbarhet foreligger dersom det må regnes med at «en ikke ubetydelig del av omsetningskretsen» vil kunne ta feil. I dommer fra EF-domstolene har det vært vanlig å se på hvordan «gjennomsnittsforbrukeren» av den aktuelle produkttype vil oppfatte varemerkene. Jeg kan ikke se at det ligger noen realitetsforskjell i de to tilnærmingmåtene. Det avgjørende i vår sak vil således være, slik tingretten uttrykker det, «om en alminnelig opplyst, rimelig oppmerksom og velinformert forbruker av gourmetmat og restauranttjenester m.v. vil kunne blande merkene sammen».

Det er vanlig å operere med to former for forveksling – direkte og indirekte. Direkte forvekslingsfare foreligger dersom merkene er så like at omsetningskretsen kan komme til å blande de to kjennetegnene eller kjennetegnenes innehavere sammen – kunden velger en vare fra en merke innehaver i den tro at den skriver seg fra den andre. I vår sak er partene enige om at forskjellen mellom merkene er så markert at det ikke foreligger fare for direkte forveksling.

Den aktuelle problemstillingen i vår sak er derfor om det foreligger fare for indirekte forveksling. Med dette siktes det til at en ikke ubetydelig del av omsetningskretsen vil kunne få inntrykk av at det består en forretningsmessig forbindelse eller et kommersielt fellesskap mellom innehaverne av de to varemerkene. Det må i denne forbindelse presiseres at det ikke vil være nok til å konstatere indirekte forveksling at forbrukeren i sitt møte med det ene merket gjenkaller i sin erindring det andre merket eller får assosiasjoner til dette. Det må kreves at merkelikheten er av en slik karakter at forbrukeren vil kunne få en forestilling om at det foreligger en kommersiell forbindelse mellom innehaverne.

Også i vår sak er hovedproblemstillingen om det foreligger fare for indirekte forveksling. Spørsmålet er om en betydelig del av omsetningskretsen vil kunne få inntrykk av at det finnes en kommersiell forbindelse mellom merkene EVELON og ELON. Retten tar ved vurderingen utgangspunkt i at de to varemerkene vil kunne bli brukt i markedsføring av samme type varer og tjenester og at denne markedsføringen blant annet vil kunne være rettet mot vanlige privatpersoner som kjøper datautstyr til hjemmebruk. Likheten i vareslag og mangelen på spesialkunnskap hos en stor del av kundekretsen, tilsier at det skal mindre til for å konstatere forvekslingsfare enn om ordmerkene hadde vært brukt på ulike vareslag og/eller ble solgt til kunder som allerede har god oversikt over de ulike markedsaktørene.

Det sentrale vurderingstemaet er etter dette graden av kjennetegnslikhet. Det som skal sammenlignes er det kombinerte merket EVELON og ordmerket ELON. Som ordmerke har ELON vern i alle fonter, skrevet med både små og store bokstaver. Dette betyr at ELON også vil ha vern i en utforming som ligger tett opp mot den grafiske utformingen av Evelons kombinerte merke. Sammenligningen av de to merkene vil derfor langt på vei bestå i en sammenligning av ordene EVELON og ELON.

Ved sammenligning av ordmerker vil graden av visuell, fonetisk og konseptuell likhet stå sentralt. Som det framgår av sitatet ovenfor, mente KFIR at det forelå klare visuelle og fonetiske forskjeller mellom ELON og EVELON. Dette er retten enig i.

Retten bemerker at under hovedforhandlingen ble ordmerket ELON uttalt som ['e:lɒn] (med e-lyd først) av samtlige aktører og vitner. Retten vil anta at dette er en mer nærliggende uttale for de fleste enn ['i:lɒn] (med i-lyd først, som i den engelske uttalen av «Elon Musk»). Uavhengig av hvilken av disse variantene man velger, vil trykket i uttalen av ELON ligge på den første stavelsen. Ordet EVELON kan naturlig uttales på flere måter, avhengig av hvordan vokalene tolkes. Uavhengig av hvordan vokalene uttales, er det imidlertid også her naturlig å legge trykk på den første stavelsen i ordet. Slik retten ser det, vil det være unaturlig å uttale EVELON på en måte som samtidig gir trykk på første stavelse i ELON-delen av ordet. Til tross for at mange av bokstavene er like, mener retten derfor at de to ordene fonetisk sett er ganske ulike.

Også visuelt mener retten at EVELON vil oppfattes som et helhetlig ord som det ikke er naturlig å dele opp. Retten er enig med KFIR i at man «først etter en detaljert analyse vil man legge merke til at EVELON opptar ELON i seg». Forskjellen i lengden på ordene gjør at de også visuelt framstår ganske ulike.

Som det framgår av sitatet ovenfor, mente KFIR at de to ordene konseptuelt enten var ulike (fordi de fleste oppfatter ELON som et guttenavn, mens EVELON oppfattes som et fantasiord) eller konseptuelt ikke sammenlignbare (fordi begge oppfattes som fantasiord). Retten vil anta at de fleste oppfatter begge ordene som fantasiord, men er for øvrig enig med KFIR i mangelen på konseptuell sammenlignbarhet uansett ikke har noen stor betydning fordi de fonetiske og visuelle forskjellene mellom ordene er såpass klare.

Oppsummert er rettens vurdering at det er liten grad av visuell, fonetisk og konseptuell likhet mellom de to merkene.

Ved vurderingen av forvekslingsfare vil også merkenes grad av særpreg kunne spille inn. Stenvik/Lassens omtaler betydningen av særpreg ved vurderingen av forvekslingsfare på følgende måte på side 326 i boken «Kjennetegnsrett» (3. utgave):

Nå er det imidlertid på det rene at omfattende bruk, og særlig en bruk som er så

omfattende og intens at den resulterer i innarbeidelse, styrker merkets særpreg. Et i og for seg relativt banalt varemerke kan gjennom bruk slite seg til et særpreg som det ikke hadde fra først av, [...] Dette forsterkede særpreg vil det nyte godt av i kollisjon med andre kjennetegn – som det nettopp er pekt på, vil graden av særpreg ha betydning både for vurderingen av kjennetegnslikheten og for vurderingen av om det foreligger vareslagslikhet.

KFIR la – som det framgår av sitatet ovenfor – til grunn at ELON hadde «normal grad av særpreg». Elon har anført at ELONs særpreg har blitt styrket gjennom omfattende markedsføring de seneste årene.

I Høyesteretts dom om varemerket GULE SIDER (HR-2005-1905), forklares begrepet «særpreg» på følgende måte:

For at et tegn skal ha særpreg i varemerkelovens forstand, må det «ha evne til å tiltrekke seg en viss oppmerksomhet, og være av slik art at det er egnet til å feste seg i erindringen til dem som møter merket i handelen», jf. Lassen og Stenvik side 43 [side 55 i ny utgave].

Etter rettens syn er ikke ordet ELON i seg selv spesielt godt egnet til å feste seg i erindringen til forbrukere som skal kjøpe elektronikk. Mange ord som benyttes i dagligtalen starter med e- eller el-, nettopp for å synliggjøre at ordet relaterer seg til noe elektronisk. I en del av disse ordene brukes bindestrek (som for eksempel e-post), men i en del av ordene kan bindestreken også utelates (som for eksempel elbil eller elavgift). Uansett hvordan ordet ELON deles opp, framstår ingen av elementene spesielt iøynefallende eller meningsbærende utover henvisningen til det elektroniske. Retten mener på denne bakgrunn at KFIRs ikke har undervurdert merkets grad av særpreg når det legges til grunn at denne er «normal». Vurderingen må kanskje sees i sammenheng med nemndas antakelse om at mange vil tenke på ELON som et guttenavn, og at noen kanskje vil feste seg ved at ordet både er et guttenavn og noe som henspiller på elektronikk.

Etter rettens syn er det ikke ført bevis for at Elon gjennom bruk og markedsføring av merket ELON har klart å – med Lassen/Stenviks ord – «slite seg til et særpreg som det ikke hadde fra først av». Retten vil komme nærmere tilbake til vurderingen av merkets innarbeidelse under behandlingen av kodakregelen i neste punkt. For vurderingen av forvekslingsfare nøyer retten seg med å konstatere at KFIRs vurdering om at ELON må sies å ha en normal grad av særpreg også må anses riktig i dag. Når denne normale graden av særpreg holdes opp mot de fonetiske og visuelle forskjellene som foreligger mellom merkene, er rettens samlede vurdering av forskjellene mellom kjennetegnene er så stor at det ikke foreligger noen fare for at varemerkene skal forveksles – verken direkte eller indirekte. Bruken av merket EVELON er derfor ikke i strid med varemerkeloven § 4 første ledd, bokstav b.

Vurderingen av om ELON har kodakvern etter varemerkeloven § 4 andre ledd

Varemerkeloven § 4 andre ledd – som ofte omtales som kodakregelen – har følgende ordlyd:

For et varemerke som er velkjent her i riket, innebærer varemerkeretten at ingen uten samtykke fra innehaveren i forbindelse med varer eller tjenester i næringsvirksomhet kan bruke tegn som er identisk med eller ligner varemerket for varer eller tjenester av samme eller annet slag, hvis bruken uten rimelig grunn ville medføre en urimelig utnyttelse av eller skade på det velkjente varemerkets særpreg eller anseelse (goodwill).

Grunnvilkåret for kodakvern er at varemerket er «velkjent her i riket» EU-domstolen har i saken om merket CHEVY (C-375-97) understreket at vurderingen av dette kriteriet må gjøres konkret og helhetlig, og at det ikke kan oppstilles bestemte tall for hvor stor andel av omsetningskretsen som må kjenne til merket:

25 Der er hverken efter ordlyden af eller formaalet med direktivets artikel 5, stk. 2, hjemmel for at kraeve, at varemaerket er kendt af en bestemt procentdel af offentligheden som defineret ovenfor.

26 Den kraelvede grad af bekendthed maa anses for naaet, naar det aeldre marked er kendt af en betydelig del af den offentlighed, der er relevant for de varer eller tjenesteydelser, der er dækket af dette maerke.

27 Ved undersoegelsen af denne betingelse skal den nationale ret tage hensyn til alle sagens relevante omstaendigheder, saaledes navnlig varemaerkets markedsandel, intensiteten, den geografiske udstraekning og varigheden af bruken af varemaerket samt stoerrelsen af de investeringer, som virksomheden har foretaget for at fremme varemaerket.

Elon har lagt fram dokumentasjon som viser at selskapet har brukt mye ressurser på markedsføring i Norge. Kostnadene ved merkevarebygging vil, som det framgår av sitatet ovenfor, kunne tillegges vekt ved vurderingen av om et varemerke må anses velkjent. Som Høyesterett framhever i dommen om GULE SIDER (avsnitt 54) er det imidlertid ikke «omfanget av satsingen som her er avgjørende, men hvilken virkning denne har hatt i den relevante omsetningskrets».

I vår sak er det framlagt en rapport fra en merkevareundersøkelse som Elon har innhentet fra Mindshare i 2024. I undersøkelsen ble en gruppe på 2001 deltakere blant annet stilt spørsmålet: «Hvilke elektronikkjeder kjenner du til eller har du hørt om?». Deltakerne fikk ikke oppgitt noen alternativer. 50 % oppga Elkjøp som sitt første svar, 34 % oppga Power, mens 3 % oppga Elon. Andelen deltakere som anga Elon som ett av flere svar på det samme spørsmålet, var 15 % (mot 87 % for Elkjøp og 84 % for Power). Selv om EU-domstolen har uttalt at det ikke kan oppstilles bestemte terskler for hva som kan anses som en betydelig del av omsetningskretsen, mener retten de nevnte tallene i seg selv viser at ELON ikke er velkjent som noens varemerke her i landet. Grunnvilkåret for å anvende

kodakregelen er dermed ikke oppfylt, og bruken av merket EVELON utgjør følgelig heller ikke noe brudd med varemerkeloven § 4 andre ledd.

Elons krav

Alle Elons krav er basert på et premiss om at den faktiske eller mulige bruken av merket EVELON krenker Elons enerett til bruk av sine varemerker. Retten har nå konkludert med at det ikke foreligger brudd på eneretten etter varemerkeloven § 4. Konsekvensen av dette må være at Evelon frifinnes både for kravet om forbudsdom, domeneoverføring, erstatning og ugyldighet.

Sakskostnader

Elon har tappt saken og skal etter hovedregelen i tvisteloven § 20-2 dømmes til å erstatte Evelons sakskostnader. Retten kan ikke se at det foreligger tungtveiende grunner som tilsier at det skal gjøres unntak fra hovedregelen.

Advokat Bjelke har framsatt et omkostningskrav på til sammen kroner 390 387,- (fordelt med 264 058,- på Evelon Holding AS og 126 329,- på Evelon AS). Elon har ikke hatt innvendinger til kravet. Retten mener kostnadene må anses rimelige og nødvendige, og tilkjenner sakskostnader i tråd med det framsatte kravet.

DOMSSLUTNING:

1. Evelon Holding AS frifinnes.
2. Evelon AS frifinnes.
3. Elon Group Ab dømmes til å betale kroner 264 058,- i sakskostnader til Evelon Holding AS innen to uker etter at dommen er forkynt.
4. Elon Group Ab dømmes til å betale kroner 126 329,- i sakskostnader til Evelon AS innen to uker etter at dommen er forkynt.

Retten hevet

Ingebjørg Tønnessen

Veiledning om anke i sivile saker vedlegges.

Veiledning om anke i sivile saker

I sivile saker er det reglene i tvisteloven kapitler 29 og 30 som gjelder for anke. Reglene for anke over dommer, anke over kjennelser og anke over beslutninger er litt ulike. Nedenfor finner du mer informasjon og veiledning om reglene.

Ankefrist og gebyr

Fristen for å anke er én måned fra den dagen avgjørelsen ble gjort kjent for deg, hvis ikke retten har fastsatt en annen frist. Disse periodene tas ikke med når fristen beregnes (rettsferie):

- fra og med siste lørdag før palmesøndag til og med annen påskedag
- fra og med 1. juli til og med 15. august
- fra og med 24. desember til og med 3. januar

Den som anker, må betale behandlingsgebyr. Du kan få mer informasjon om gebyret fra den domstolen som har behandlet saken.

Hva må ankeerklæringen inneholde?

I ankeerklæringen må du nevne

- hvilken avgjørelse du anker
- hvilken domstol du anker til
- navn og adresse på parter, stedfortredere og prosessfullmektiger
- hva du mener er feil med den avgjørelsen som er tatt
- den faktiske og rettslige begrunnelsen for at det foreligger feil
- hvilke nye fakta, bevis eller rettslige begrunnelser du vil legge fram
- om anken gjelder hele avgjørelsen eller bare deler av den
- det kravet ankesaken gjelder, og hvilket resultat du krever
- grunnlaget for at retten kan behandle anken, dersom det har vært tvil om det
- hvordan du mener at anken skal behandles videre f.eks. om det bør være muntlig behandling i rettsmøte, skriftlig behandling og/eller rettsmekling.

Hvis du vil anke en tingrettsdom til lagmannsretten

Dommer fra tingretten kan ankes til lagmannsretten. Du kan anke en dom hvis du mener det er

- feil i de faktiske forholdene som retten har beskrevet i dommen
- feil i rettsanvendelsen (at loven er tolket feil)
- feil i saksbehandlingen

Hvis du ønsker å anke, må du sende en skriftlig ankeerklæring til den tingretten som har behandlet saken. Hvis du fører saken selv uten advokat, kan du møte opp i tingretten og anke muntlig. Retten kan tillate at også prosessfullmektiger som ikke er advokater, anker muntlig.

Det er vanligvis en muntlig forhandling i lagmannsretten som avgjør en anke over en dom. I ankebehandlingen skal lagmannsretten konsentrere seg om de delene av tingrettens avgjørelse som er omtvistet, og som det er knyttet tvil til.

Lagmannsretten kan nekte å behandle en anke hvis den kommer til at det er klar overvekt av sannsynlighet for at dommen fra tingretten ikke vil bli endret. I tillegg kan retten nekte å behandle noen krav eller ankegrunner, selv om resten av anken blir behandlet.

Retten til å anke er begrenset i saker som gjelder formuesverdi under 250 000 kroner

Hvis anken gjelder en formuesverdi under 250 000 kroner, kreves det samtykke fra lagmannsretten for at anken skal kunne bli behandlet.

Når lagmannsretten vurderer om den skal gi samtykke, legger den vekt på

- sakens karakter
- partenes behov for å få saken prøvd på nytt
- om det ser ut til å være svakheter ved den avgjørelsen som er anket, eller ved behandlingen av saken

Hvis du vil anke en tingretts kjennelse eller beslutning til lagmannsretten

En *kjennelse* kan du som hovedregel anke på grunn av

- feil i de faktiske forholdene som retten har beskrevet i kjennelsen
- feil i rettsanvendelsen (at loven er tolket feil)
- feil i saksbehandlingen

Kjennelser som gjelder saksbehandlingen, og som er tatt på bakgrunn av skjønn, kan bare ankes dersom du mener at skjønnsutøvelsen er uforsvarlig eller klart urimelig.

En *beslutning* kan du bare anke hvis du mener

- at retten ikke hadde rett til å ta denne typen avgjørelse på det lovgrunnlaget, eller
- at avgjørelsen åpenbart er uforsvarlig eller urimelig

Hvis tingretten har avsagt dom i saken, kan tingrettens avgjørelser om saksbehandlingen ikke ankes særskilt. Da kan dommen isteden ankes på grunnlag av feil i saksbehandlingen.

Kjennelser og beslutninger anker du til den tingretten som har avsagt avgjørelsen. Anken avgjøres normalt ved kjennelse etter skriftlig behandling i lagmannsretten.

Hvis du vil anke lagmannsrettens avgjørelse til Høyesterett

Høyesterett er ankeinstans for lagmannsrettens avgjørelser.

Anke til Høyesterett over *dommer* krever alltid samtykke fra Høyesteretts ankeutvalg. Samtykke gis bare når anken gjelder spørsmål som har betydning utover den aktuelle saken, eller det av andre grunner er særlig viktig å få saken behandlet av Høyesterett. Anke over dommer avgjøres normalt etter muntlig forhandling.

Høyesteretts ankeutvalg kan nekte å ta anker over *kjennelser* og *beslutninger* til behandling dersom anken ikke reiser spørsmål av betydning utover den aktuelle saken, og heller ikke andre hensyn taler for at anken bør prøves. Anken kan også nektes fremmet dersom den reiser omfattende bevisspørsmål.

Når en anke over kjennelser og beslutninger i tingretten er avgjort ved kjennelse i lagmannsretten, kan avgjørelsen som hovedregel ikke ankes videre til Høyesterett.

Anke over lagmannsrettens kjennelser og beslutninger avgjøres normalt etter skriftlig behandling i Høyesteretts ankeutvalg.